

KOVÁCS KATALIN

Görögtűz

Kóbor, nyugtalan, vágyakozó
Emberi lelkekből hasadtam ki.
A szív hiába adakozó,
Ha a test nem tudja elviselni
A tőle oly idegen anyagot;
Parazsat érez, tűzre gyanakszik,
Ellök magától, s a láz helyére
Tömör, oszthatatlan tömb tolakszik.

Ha egyszer már megégtél, örök heg
Marja magát falánk harapással
Egyre mélyebbre benned, megreped
A páncél s ujjongó zuhanással
Hatolsz a dolgok árca mögé.
Talán elriaszt az erők harca,
Ha gyenge vagy, s te is beleveszel.
De ha sikerül kikeveredned
S magad a csúcsokra verekedned,
Száguldó, építő-dúló
Esztelenül szép görögtűz leszel.

Ezüst szavak

A csönd. A tél. A néma szó.
Az ég. A vég. A jég. A hó.
Az űr. Az Úr. Azúr zene.
Riadt kiáltozás szele.
Süket fülek. Bilincs. Lakat.
Elkoptatott ezüst szavak.